Realitatea din lumea subterană a omului (I)

On Iunie 04, 2012

Stimulează-ți performanțele psihologice prin raportarea la o cunoaștere fertilă, populată de caracteristicile cele mai semnificative ale ființei umane.

Dacă drumul acesta are un început, atunci trebuie să aibă și un sfârșit, îmi ziceam cu o îngăduință forțată. Dar sfârșitul nu va fi curând, îmi repeta cu stăruință conștiința. Căci întunericul devenea tot mai clar, turnul înălțător al inspirației acapara tot mai multe resurse de energie.

Eram prizonier într-o cameră fără ferestre, unde îmi construiam personajele asemenea unui fabricant de păpuși vii care știe să aprindă în ele acea scânteie miraculoasă, divină, dătătoare de viață, și care cu puterea unui singur gând poate să le redea simțurile, să le răscolească trăirile așa cum vântul scutură ramurile copacilor, să le dezlănțuiască, să le inunde într-un imens șuvoi de energie.

Fiecare firicel de sentiment, fiecare val de emoție se înălța cutezător, limpede, la un singur semn al voinței mele. Mi se părea că pot să reglez orice schimbare în lumea neobosită, mereu incitantă, conturată de personajele mele nenumărate. Puteam să montez, să desfac, să repar cu finețea unui ceasornicar întreg aparatul cugetării și sensibilității lor - ceea ce îmi stârnea cea mai vie curiozitate față de esența naturii umane !

Leadership: În centrul simțirii tale stă trează acea calitate a conștiinței de a trece dincolo de suprafața aparențelor și a discerne direcția mișcării propriei formări?

Eram un bun observator, mintea mea înregistra automat totul din realitatea cotidiană, atât de precis, atât de minuțios, încât după o scurtă analiză puteam să împodobesc cu elemente obiective tot mai mult realitatea paralelă, a lumii fascinante a magiei care, ca și iubirea, dădea sens existenței mele.

Dacă Ulise singur s-a înapoiat din Hades, din lumea subpământeană a întunecimilor, eu mă adânceam tot mai mult în zona tumultoasă, plină de suișuri și coborâșuri a sufletului și psihicului uman. Să descopăr, să înțeleg însemnătatea acestor entități interdependente, dar după niște legi mai puțin obișnuite, după niște principii bine gândite care să-mi întregească totodată raționamentul și profunzimea simțirii.

Iar, la fel cum Ulise fusese însoțit de un zeu, eu eram însoțit de demonul cunoașterii, principalul purtător de cuvânt al tuturor virtuților, marele fondator al impulsului pentru creație, în lumea accesibilă a imaginației.

Abilitatea de a simți se conturează prin debutul impulsului de creație într-un spațiu închis în care simțurile îți sunt răsfățate de tentația de a face o comparație între între ceea ce se vede și ceea ce se păstrează nevăzut.

Formarea mea începea din momentul dobândirii calității de observator și se continua cu identificarea valorii momentului de corelare a artei cu creatorul ei. Receptarea unor noi idei și concepții despre propriul Ego, luau forma unei trăiri a originalități axate pe ceva pierdut sau durat, asemenea unui vis ce transportă imaginația în ținuturi exotice, marcate de fascinația necunoscutului și de magia depărtării de lume.

Să răzbat mai adânc decât psihologii în lumea subterană a omului. Să cuprind în întregime, ca într-o plasă de pescar, misterul naturii mele adevarate prin rascolirea acelor resurse sufletesti aflate mai curand in adormire decat in proprietatea unei realitati care nu este altceva decat o aparenta.

Să arunc momeala care produce cele mai înalte vibrații și să agăț cele mai fine senzații și percepții - acesta era planul meu, ideea care stătea la baza creării unui alt sens al vietii, în lumea crepusculară a sufletului și rațiunii unui personaj care se cere mereu reinventat.

Leadership: Îndeplinești condiția ca situarea ta în contextul unei închideri în viața privată să capete o formă prin care să fie percepută acea calitate a propriei firi pe care o ignorași?

Cine poate cunoaște mai bine tainele artei de a conduce, decât omul situat, prin înțelegerea bine fundamentată a naturii umane, prin aderarea sau respingerea tuturor factorilor de influență, pe o poziție foarte înaltă a creației și maturității?

Dar de multe ori creația și maturitatea sunt construcții destinate staționării într-o zonă "fără semnal" unde nimeni nu te poate contacta, dar din care poți vedea totul de la înălțimea propriei experiențe de trăire și de la înălțimea propriei închipuiri.

Ar greși amarnic acela care s-ar gândi să vadă într-o casă izolată, într-un loc închis, doar un prilej de evadare din realitatea actuală, deoarece îi scapă prilejul de a-și întemeia propria lume fantastică în mijlocul unei experiențe de tipul "learning by living deep în thought".

Ca un cititor prins în păienjenișul dramei romanului, silit să ia parte la frământările personajelor, liderul este necontenit prins în procesul de plăsmuire a acelei arte care face loc, în chip implicit, descoperirii sau reînnoirii trăirilor umane - plecând de la perceperea propriilor experiențe și trăiri. El își stimulează performanțele psihologice prin raportarea la o cunoaștere fertilă, populată de acele aspecte ale realității extrase din terenul pustiu al propriei închisori imaginare.

A fi izolat într-un colț de lume este conținutul unui roman în care autorul se confesează pentru a se putea descifra mai bine, facilitând o detaliere a elementelor care îi compun caracterul.

Realitatea din lumea subterană a omului desemnează trăirile, emoțiile, gândurile și aspirațiile, pe care le integrezi în universul tău spiritual. Ca să înțelegi mai bine natura umană și ca să-ți extinzi orizontul de percepere a unor stări sufletești, trebuie să te integrezi într-o lume izolată din care să extragi cele mai relevante învățăminte formate la rădăcina ființei tale.

Source: https://neculaifantanaru.com/realitatea-din-lumea-subterana-a-omului.html